

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer <i>C 1 633 / 2021</i>
Repertoriumnummer <i>2021 / 1489</i>
Datum van uitspraak 23 april 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/805
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002101576-0001-0017-01-01-1

Not.nr. DE.64.L4.006703/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

2. nr. *756* (RRN)
met Nederlandse nationaliteit,
geboren te op
wonende te
- beklagde –

3. nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

verdacht van:

“als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A meldingsplicht - feiten vanaf 23 februari 2017

*buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder meldingsakte een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,
15.5*

Garages of carrosseriebedrijven die:

2°en verder, naast de niet-ingedeelde aanhorigheden, uitsluitend bijkomend een of meer van de volgende onderdelen omvatten:

- opslagplaatsen voor oxiderende, bijtende, en schadelijke vloeistoffen en vaste stoffen, op basis van etikettering gekenmerkt door respectievelijk het gevarenpictogram GHS03 , GHS05 , of GHS07, met een gezamenlijke opslagcapaciteit van 200 tot en met 2000 kg als ze volledig of gedeeltelijk gelegen zijn in ander gebied dan industriegebied, respectievelijk 200 tot en met 20.000 kg als ze volledig gelegen zijn in industriegebied.

namelijk circa 231 kg antivries (ethyleenglycol (GHS07)) te hebben opgeslagen

PAGE 01-00002101576-0002-0017-01-01-4

- opslagplaatsen voor het aquatisch milieu gevaarlijke vloeistoffen en vaste stoffen, op basis van etikettering gekenmerkt door het gevarenpictogram GHS09 met een opslagcapaciteit van meer dan 100 kg tot en met 2000 kg
- opslagplaatsen voor op lange termijn gezondheidsgevaarlijke vloeistoffen en vaste stoffen, op basis van etikettering gekenmerkt door het gevarenpictogram GHS08 met een gezamenlijke opslagcapaciteit van 100 kg tot en met 2000 kg als ze volledig of gedeeltelijk gelegen zijn in ander gebied dan industriegebied, respectievelijk van 100 kg tot en met 20.000 kg als ze volledig gelegen zijn in industriegebied

namelijk circa 231 kg antivries (ethyleenglycol (GHS08)) te hebben opgeslagen

- brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen, namelijk installaties voor het vullen van brandstoftanks van motorvoertuigen met vloeistoffen, bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motor(en), met maximaal 1 verdeelslang
- opslagplaatsen voor gevaarlijke vloeistoffen en vaste stoffen in verpakkingen van maximaal 30 liter of 30 kg als de maximale opslag begrepen is tussen 50 kg of 50 liter en 5000 kg of 5000 liter

namelijk diverse bidons met benzine en ruitenwisservloeistof te hebben opgeslagen binnen en buiten de garage, in totaal minstens 50l

- installaties voor het mechanisch behandelen van metalen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 5 kW tot en met 100 kW als ze volledig of gedeeltelijk gelegen zijn in ander gebied dan industriegebied, respectievelijk van 5 kW tot en met 200 kW als ze volledig gelegen zijn in industriegebied

namelijk een freesmachine met een totale drijfkracht van 5,5 kW

(art. 5.2.1. §§ 5 en 6 lid 2, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 2°, b), en 6 lid 2 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te op 10 april 2017
door

B schending algemene, sectorale of bijzondere exploitatie- en vergunningsvoorwaarden - feiten vanaf 23 februari 2017

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvorwaarden niet te hebben nageleefd, namelijk

1.Artikel 5BIS.15.5.3.5.

§ 3.

Gebruikte accu's moeten worden opgeslagen in zuurbestendige en lekvrije bakken. De bakken moeten voorzien zijn van een deksel of overdekt opgeslagen worden om de vermenging van neerslag en eventuele lekkende zuren te voorkomen. De accu's moeten rechtop worden opgeslagen.

meer bepaald accu's niet te hebben opgeslagen in lekvrije bakken

§ 4.

voertuigwrakken worden op een vloeistofdichte vloer opgeslagen. Tenzij anders vermeld in de bijzondere milieuvoorwaarden, is de vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en een slibvangput, zodat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grondwater, noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen.

meer bepaald autowrakken te hebben gestald op een niet-vloeistofdichte vloer die bovendien niet aangesloten was op een KWS-afscheider

Te **op 10.04.2017**

2.Artikel 5BIS.15.5.4.4.2.

De plaatsen waar geaccidenteerde voertuigen worden gestald zijn uitgerust met een vloeistofdichte vloer. Tenzij anders vermeld in de bijzondere milieuvoorwaarden, is de vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grond- noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen. (...)

meer bepaald een geaccidenteerd voertuig te hebben opgeslagen op een niet-vloeistofdichte vloer die bovendien niet aangesloten was op een KWS-afscheider

Te **op 10.04.2017**

3.Artikel 5BIS.15.5.3.4.

Het tijdelijk voorhanden houden van de afvalstoffen, in afwachting van hun ophalen en verwerking bij derden, gebeurt in aangepaste verpakkingen en/of afvalcontainers met vermelding van de naam van de afvalstof zodanig dat elke vorm van milieuverontreiniging of hinder wordt voorkomen. Deze bepaling is niet van toepassing op inerte afvalstoffen.

meer bepaald verbrand afval achteraan op het terrein en niet in gepaste recipiënten te hebben opgeslagen, zodat uitloging in de bodem mogelijk was

Te **op 10.04.2017**

4.Artikel 5BIS.15.5.2.3.

§ 2.

Op de inrichting is voldoende parkeerruimte om alle wagens die hersteld moeten worden of die afgewerkt zijn, te parkeren. Bovendien is er ook voldoende parkeerruimte voor de bezoekers. De breedte, de stabiliteit en het onderhoud van de wegenis is zodanig dat een veilig verkeer wordt gewaarborgd bij alle weersomstandigheden. De hele inrichting, inclusief de in- en uitrit, de parkeerruimte en de wegenis worden regelmatig grondig gereinigd. De in- en uitrit voor voertuigen zijn voldoende breed om gevaarlijke verkeerssituaties te vermijden.

meer bepaald was er geen parkeerruimte voorzien voor bezoekers

Te **op 10.04.2017**

5.Artikel 5BIS.15.5.2.1.

§ 1.

De exploitant moet als normaal zorgvuldig persoon steeds de beste beschikbare technieken toepassen ter bescherming van mens en milieu, en dit zowel bij de keuze van behandelingsmethodes op het niveau van de emissies, als bij de keuze van bronbeperkende maatregelen (aangepaste productietechnieken en -methoden, grondstoffenbeheersing en dergelijke meer). Bij de bepaling van de BBT worden de criteria, vermeld in bijlage 3.3, in aanmerking genomen. Deze verplichting geldt eveneens voor wijzigingen aan ingedeelde inrichtingen, alsook voor activiteiten die op zichzelf niet vergunnings- of meldingsplichtig zijn.

§ 2.

De naleving van de voorwaarden in dit besluit en de bijzondere milieuvorwaarden wordt geacht overeen te stemmen met de verplichting uit § 1.

meer bepaald lekroosters in open lucht te hebben gestockeerd, waardoor het onmogelijk was om gelekte vloeistoffen gescheiden te houden van regenwater en de opslagcapaciteit van de lekroosters gehypothekeerd werd; metaalafval te hebben opgeslagen in openlucht, waardoor de kans tot recyclage verkleind werd

Te **op 10.04.2017**

6.Artikel 5BIS.15.5.2.2.

De inrichting wordt zindelijk gehouden en verkeert in goede staat van onderhoud. Telkens als de omstandigheden daarvoor aanleiding geven, worden doeltreffende maatregelen genomen tegen ongedierte.

meer bepaald lag het terrein bezaaid met afval, o.m. voertuigbanden, lege vaten, motoronderdelen

Te **op 10.04.2017**

7.Artikel 5BIS.15.5.2.13. Gevaarlijke vloeistoffen

§ 1.

Bovengrondse tanks en/of vaten, die vloeistoffen van bijlage 2B en van de CLP-verordening bevatten, moeten in een inkuiping worden geplaatst, die voldoet aan de hierna vermelde voorwaarden, tenzij anders vermeld in de bijzondere milieuvoorwaarden: (...)

meer bepaald diverse bidons/vaten met ruitenwisservloeistof, mazout met water, antivries niet te hebben opgeslagen in een lekrooster

T€ **op 10.04.2017**

8.Artikel 5BIS.15.5.3.2.

§ 1.

Teneinde een begin van brand doeltreffend te kunnen bestrijden zijn binnen de inrichting voldoende mobiele brandblusapparaten, haspels of ander materiaal voor brandbestrijding aanwezig. Het materiaal voor brandbestrijding is in goede staat van werking, tegen vorst beschermd, toegankelijk en over de inrichting verspreid.

§ 2.

De brandblusapparaten worden jaarlijks gecontroleerd door een bevoegd deskundige en de exploitant ziet toe op de kwaliteit van de brandblusproducten en zorgt voor de duurzame kwaliteit van de blusproducten door ze vóór de uiterste gebruiksdatum te vernieuwen.

meer bepaald waren er 5 brandblusapparaten aanwezig die niet meer gekeurd waren sinds oktober 2014

(omschrijving misdrijf).

(art. 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

t€ **op 10 april 2017**
door

C opzettelijk achterlaten en beheren van afvalstoffen in strijd met het Materialendecreet opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten, afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan,

meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

afvalstoffen, o.a. ijzerdraad, zilverfolie, verpakkingen van sigaretten, een blikje, een metalen ring, papier, te hebben verbrand in een allesbrander
(art. 16.6.3. § 1 lid 1 en 16.6.4. Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 3, 1° en 7°, 12 § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalcringlopen en afvalstoffen)
te op 10 april 2017
door

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M, besliste bij vonnis van 8 juni 2020 op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

1. (...)

2.

De rechtbank:

- verklaart tweede beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B.1 t.e.m. B.8 en C;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt tweede beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **8.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **1.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent tweede beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.
- wijst tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

3. (...)

* * *

Kosten

De rechtbank veroordeelt **eerste, tweede en derde beklagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **104,11 euro**, meer de betekeningskosten van huidig vonnis voor wat betreft eerste en derde beklagde.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 1 juli 2020 door de beklagde tegen “alle beschikkingen van het vonnis”;
- 3 juli 2020 door het openbaar ministerie tegen “alle beschikkingen op strafgebied”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op:

- 1 juli 2020 door de raadsman van de beklagde ;
- 3 juli 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 26 februari 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te _____

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 8 juni 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “*grievensformulier hoger beroep*”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de procedure (meer specifiek de rechten van verdediging doordat de beklaagde voor de eerste rechter wel de telastleggingen zou betwist hebben, terwijl het vonnis zou vermelden dat dit niet het geval was), de schuld, de straf, de bijdragen en gerechtskosten en op burgerlijk gebied met betrekking tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen.

In het door het openbaar ministerie ingediende “*grievensformulier hoger beroep*” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

2.4 Dat de eerste rechter vermeldde dat de beklaagde de telastleggingen voor hem niet betwistte, terwijl de beklaagde dit wel deed, kan niet leiden tot de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering. De devolutieve werking die volgt uit de ingestelde beroepen en grieven heeft immers tot gevolg dat het hof de zaak integraal opnieuw beoordeelt.

3. De eerste rechter vatte de feiten als volgt samen:

“1. Naar aanleiding van vaststellingen van het verbranden van afval in open lucht op 24 december 2016 deed de politie op 10 april 2017 een nacontrole bij de garage in

Er werden een aantal milieumisdrijven vastgesteld.

- De exploitant had niet voor alle activiteiten een melding gedaan: de opslag van antivries, opslag van bidons benzine en ruitenwisservloeistof buiten de garage, freesmachine.
- Diverse autowrakken werden gestald op een niet-vloeistofdichte vloer. Er was ook geen KWS-afscheider.
- Gebruikte accu's werden niet opgeslagen in lekvrije bakken.
- Het op 24 december 2016 verbrande afval werd achteraan op het terrein gedumpt.
- In de allesbrander in de garage werden recent diverse afvalstoffen verbrand.
- Er was geen parkeerruimte voor bezoekers voorzien.
- Er werden lekroosters in openlucht gestockeerd. Hierdoor werden de vloeistoffen vermengd met regenwater.
- Achter de garage liggen er in openlucht tal van afvalstoffen verspreid.
- Diverse bidons mazout en ruitenwisservloeistof bevinden zich niet op een lekrooster.
- De vijf aanwezige brandblustoestellen werden laatst in oktober 2014 gekeurd.

2. verklaarde bij zijn verhoor op 11 mei 2017 geen zaakvoerder meer te zijn van sinds 9 januari 2017. Hiervan had hij tijdens de controle op 10 april 2017 geen melding gedaan. Hij verklaarde dat hij op 10 april 2017 bij de controle aanwezig was in de garage als meewerkende vennoot. Het klopte dat hij op dat moment niet gezegd had dat hij geen zaakvoerder meer was. Ze waren daar toen met twee en hij was de verantwoordelijke in de garage. Wat de inbreuken betreft, verwees hij naar de huidige zaakvoerder, Hij had niets meer met de zaak te maken. Op 15 april 2017 was hij dan helemaal gestopt met werken in de garage. Hij had al zijn aandelen overgedragen aan

Op 25 april 2017 werden de beslissingen van de buitengewone algemene vergadering van 9 januari 2017 van de gepubliceerd in het Staatsblad. Bij beslissing van 9 januari 2017 werd ontslagen als zaakvoerder en werden alle aandelen overgedragen aan . werd benoemd tot zaakvoerder en aan de oprichters werd kwijting verleend. accepteerde de verplichting tot volstorten van de aandelen en alle activa en passieve kwamen ten zijne laste. De maatschappelijke zetel werd verplaatst van naar

Op 8 mei 2017 stelde de politie vast dat alle voertuigen rond de inrichting werden verwijderd.

3. bleek op 16 mei 2017 niet langer ingeschreven te staan op de nieuwe zetel van maar ingeschreven te staan in het in Dit betrof een drankgelegenheden met daarboven appartementen. Alle vertrekken stonden bij nazicht echter leeg op 20 juni 2017. De wijkagent verklaarde dat er op 15 juni 2017 een uitdrijving had plaatsgevonden. verd geseind voor verhoor.

Op 27 februari 2018 kon worden verhoord. Hij was inderdaad enkele weken zaakvoerder geweest van Dit van 9 januari 2017 tot maximum één maand later, namelijk tot hij erachter kwam dat de firma enorm grote schulden had. had hem

gevraagd om de firma over te nemen. Hij was op zoek naar een firma en hij stelde zijn firma voor. Hij wist toen niet dat er enorm veel schulden waren. Na de overdracht kreeg hij langs alle kanten telefoon dat er schulden waren. Hij was toen naar gereden en gezegd dat hij zijn firma terug kon hebben. Maar wilde zijn firma niet terug. Hij had alle papieren terug aan bezorgd en gezegd dat hij klacht ging indienen als hij de firma niet terug nam. Daarna had hij er niets meer van gehoord. Hij wist niets van afvalverbranding. Hij was zelf nog nooit in die garage geweest. Hij wist zelfs niet waar die was. Hij wilde enkel een KBO-nummer hebben om allerlei klussen zoals schilderwerken te kunnen doen. Hij voelde zich bedrogen.

stond gekend voor een waslijst aan feiten: verkrachting, bedreiging, drugs, slagen, illegale vreemdeling, fraude, vereniging van misdadigers, wapenbezit.”

4. De eerste rechter besliste tot de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen onder meer op grond van de volgende motieven:

“Voor de rechtbank is het duidelijk dat dienst deed als stroman om de verlieslatende garage die geïmagineerd werd voor allerlei milieumisdrijven van de hand te doen, de eigen verantwoordelijkheid en de schuldeisers te ontlopen. Dit blijkt uit de volgende elementen samen en in hun onderling verband:

- De overname gebeurde kort nadat de politie was langsgekomen op 24 december 2016 naar aanleiding van hoge vlammen die zichtbaar waren bij de afvalverbranding. Toen werd een nauwkeurige controle door de milieudienst in het vooruitzicht gesteld. was toen dus al gealarmeerd.
- De beslissing van de algemene vergadering aangaande de overname en de nieuwe zaakvoerder werd pas maanden later gepubliceerd in het Staatsblad nadat de controle had plaatsgevonden en op de dag van de controle maakte geen melding van deze nochtans belangrijke wijziging.
- Het is niet geloofwaardig dat nog maandenlang gratis hielp in de garage om hem op te leiden en wegwijs te maken. [...] Van een vriendendienst kan hier aldus geen sprake zijn. Bovendien verklaarde kort daarop een nieuwe kleinere garage te zijn begonnen die in concurrentie is met de garage van. Het is voor de rechtbank duidelijk dat op 10 april 2017 gewoon als feitelijk zaakvoerder aan het werk was in zijn garage.
- verklaarde op 11 mei 2017 dat hij op 10 april 2017 als meewerkende vennoot en verantwoordelijke in de garage aanwezig was. Op de zitting van 11 mei 2020 werd gesteld dat dit niet zo bedoelde en niet begreep wat hij zei. Dit verweer is niet geloofwaardig en toont voor de rechtbank aan dat toen nog feitelijk zaakvoerder was en moeilijkheden ondervond om een verklaring te geven voor zijn aanwezigheid in de garage maanden na de zogezegde overname.
- De zetel van de bvba werd verplaatst naar het adres van maar kort daarna verhuisde hij al. Op de zetel waren er helemaal geen activiteiten van de bvba. De zetel was aldus ook fictief en bedoeld om de schuldeisers te misleiden. was een tijdlang onvindbaar.
- droeg de garage niet over om te stoppen met deze activiteit. Hij wou duidelijk gewoon met een propere lei herbeginnen en startte een nieuwe garageactiviteit op.
- verklaarde zelf dat hij geen werkelijk zaakvoerder was van de garage. Hij zou de garage zelfs nooit gezien hebben. Gelet op alle voorgaande elementen is deze verklaring geloofwaardig.

Gelet op de duidelijke vaststellingen in het strafdossier, [...], staat het voor de rechtbank vast dat de garage geëxploiteerd werd in strijd met de milieuvorwaarden en zonder de vereiste meldingen. Gelet op de aangetroffen resten in de allesbrander, het verbrande afval achteraan op het terrein en de eerdere vaststelling van verbrandingen op 24 december 2016 staat het ook vast dat allerlei zaken verbrandde op 10 april 2017 in strijd met het Materialendecreet, zoals ijzerdraad, zilverfolie, verpakkingen van sigaretten, een blikje, metalen ring en papier. Door de verschillende schendingen waren er grote risico's op vervuiling van de lucht en de bodem.

Deze misdrijven kunnen zowel als feitelijk zaakvoerder, als zaakvoerder op papier en de bvba worden toegerekend. heeft de wederrechtelijke toestand aecreëerd en het afval verbrand en is in elk geval verantwoordelijk voor het wanbeheer. kan zich niet verschuilen achter zijn zaakvoerderschap enkel op papier. Door zaakvoerder te worden en de aandelen over te nemen nam hij ook een deel van de verantwoordelijkheid op zich. Hij moest zich vergewissen van de toestand van de bvba en moest de exploitatie ervan stopzetten zolang niet aan alle voorwaarden was voldaan. Door hier opzettelijk aan te verzaken maakte hij zich medeschuldig aan alle tenlasteleggingen. De misdrijven werden begaan in het kader van het doel van de bvba en werden voor haar rekening gepleegd. en hebben de misdrijven wetens en willens gepleegd waardoor zij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kunnen worden veroordeeld. Uit de aard en het aantal misdrijven blijkt duidelijk dat er binnen de rechtspersoon niet voldoende aandacht was voor het milieu en de milieuwetgeving. Dit maakt een eigen fout uit van de rechtspersoon. De bewezen misdrijven zijn ook de rechtspersoon verwijtbaar en moeten de rechtspersoon worden toegerekend."

Het hof treedt deze terechte motieven bij en maakt ze tot de zijne. Het hof voegt daar nog het hiernavolgende aan toe.

Voor wat betreft de specifieke inbreuken verwijst het hof naar de vaststellingen van de toezichthoudend ambtenaar en de daarbij gevoegde foto's, die door het verweer van de beklagde niet ontkracht worden.

De weerhouden inbreuken vereisen geen precieze weging en inventarisering van de aangetroffen producten, noch een exacte bepaling van de hoeveelheid ervan. De vaststelling van de toezichthoudend ambtenaar dat de norm werd overschreden en dat deze overschrijding van de toegelaten maximale hoeveelheid aanzienlijk is, volstaat. De verbalisant baseerde zich bovendien onder meer op de verpakking van de aangetroffen producten. Zo werd een vat van 240 liter antivries aangetroffen. Het is daarbij ongeloofwaardig dat de beklagde dit vat zou geledigd hebben op een andere plaats tot de toegelaten maximale hoeveelheid.

Dat het ook om afval van klanten zou gaan dat in de allesbrander terecht kwam, is ongeloofwaardig en doet bovendien niets af aan de verantwoordelijkheid van de beklagde noch aan het andere afval dat werd verbrand. Het gaat immers niet alleen om blikjes en verpakkingen van sigaretten, maar ook om ijzerdraad, een metalen ring, enzovoort, zodat dit afval hoe dan ook niet van klanten afkomstig is. Dit blijkt uit de vaststellingen van de verbalisant en de gevoegde foto's.

Zoals de eerste rechter hierboven terecht opmerkte was de beklaagde wel degelijk nog feitelijk zaakvoerder van het bedrijf. Zo heeft de beklaagde ook tijdens de controle ter plaatse op 10 april 2017 nooit vermeld dat hij sedert 9 januari 2017 geen zaakvoerder meer was. Hij erkende dat hij dit niet had opgeworpen en maakte daarvan pas melding in zijn verhoor op 11 mei 2017. Gealarmeerd door de vaststellingen werd deze wijziging eveneens pas na de controle gepubliceerd op 25 april 2017. De verklaring van de beklaagde is dan ook ongeloofwaardig.

De beklaagde had beslissingsmacht en lag aan de basis van de inbreuken.

De telastleggingen A, B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.7, B.8 en C blijven ook voor het hof bewezen.

5. De beklaagde pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt.

6. Hoewel de beklaagde in conclusie noch op de rechtszitting van het hof expliciet de overschrijding van de redelijke termijn opwierp, wijst hij wel op *“de tijd die verstreken is sedert de eerste strafrechtelijke verontrusting”*.

De feiten werden vastgesteld in aanwezigheid van de beklaagde op 10 april 2017. Hij werd voor het eerst verhoord op 11 mei 2017.

De laatste onderzoeksdaad dateert van 7 maart 2018 en het onderzoek kende tot dan een vlot verloop.

De beklaagde werd pas op 13 december 2019 gedagvaard voor de rechtszitting van de rechtbank van eerste aanleg van 3 februari 2020. Het beroepen vonnis dateert van 8 juni 2020. De zaak werd voor het hof behandeld op de rechtszitting van 26 februari 2021.

Het dossier kende derhalve een onredelijke stilstand tussen het einde van het onderzoek en de initiële dagvaarding alsook tussen het beroepen vonnis en de behandeling voor het hof die niet aan de beklaagde noch aan de complexiteit van het dossier te wijten zijn.

Het hof aanvaardt derhalve dat de redelijke termijn is geschonden.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. Het hof stelt vast dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter, de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagden niet zijn aangetast, zodat de impact alleen betrekking heeft op de straftoemeting, zoals hierna bepaald.

7. De beklagde creëerde een wederrechtelijke toestand, waarbij hij het belang van de samenleving en het leefmilieu ondergeschikt maakte aan zijn eigen financiële en economische belangen. Door verschillende activiteiten zonder melding te exploiteren en door de exploitatie- en vergunningsvoorwaarden niet na te leven, realiseerde hij belangrijke besparingen die hem een onrechtmatig concurrentieel voordeel opleverden ten aanzien van sectorgenoten die wel correct de regelgeving naleefden. Door het verbranden van allerlei afval toonde de beklagde een ernstig gebrek aan respect voor het milieu. Ook hierbij handelde hij duidelijk om kosten te vermijden.

In plaats van de milieuvorwaarden na te leven, verkocht de beklagde zijn garage aan een stroman en richtte hij een andere garage op.

De beklagde is 39 jaar en werd drie maal veroordeeld wegens verkeersinbreuken.

In het licht van deze overwegingen is het hof van oordeel dat de door de eerste rechter opgelegde geldboete, namelijk een geldboete van 1.000 euro te verhogen met deciem, een gepaste straf is voor de beklagde, gezien deze absoluut noodzakelijk is om de beklagde de ernst van de door hem gepleegde misdrijven te doen beseffen en om hem te weerhouden van recidive.

Deze bestraffing is niet van aard enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of op onevenredige wijze de sociale declassering van deze beklagde te bewerkstelligen, zodat het hof niet ingaat op de vraag van de beklagde om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan. De aard en ernst van de bewezen feiten brengt ook mee dat het verlenen van deze gunst voor de beklagde een totaal onvoldoende signaal zou zijn.

Indien de redelijke termijn in strafzaken niet zou zijn overschreden, zou het hof voormelde geldboete effectief opgelegd hebben.

Als passend rechtsherstel en reëel meetbare vermindering wegens de overschrijding van de redelijke termijn, verleent het hof gewoon uitstel voor de helft van de opgelegde geldboete. De beklagde verkeert daartoe nog in de voorwaarden.

De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd na 31 december 2016 zodat de uitgesproken geldboete wordt verhoogd met 70 deciem.

De door de eerste rechter bepaalde vervangende gevangenisstraf is nodig om de beklagde er toe aan te zetten de geldboete te betalen.

8. De beklagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de in zijn hoofde bewezen verklaarde telastleggingen.

Het hof bevestigt de veroordeling van de beklaagde door de eerste rechter tot het betalen van:

- de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten;
- de bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% in beide aanleggen en veroordeelt beklaagde thans ook tot het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding dat nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

PAGE 01-00002101576-0015-0017-01-01-4

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in al zijn bestreden beslissingen met die wijzigingen dat het hof:

- de beklaagde bijkomend veroordeelt tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;
- de kosten van de strafvordering in eerste aanleg waartoe de beklaagde hoofdelijk gehouden is, herbegroot op 114,52 euro;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 74,44 euro;

laat de kosten van afschrift van het vonnis van eerste aanleg begroot op € 45,00 ingevolge wijzigingen betreffende registratie- en griffierechten (*Art. 23. De in de artikelen 271 en 272 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies worden afgeleverd in de periode van 1 juli 2020 tot 31 december 2020; BS 23 juli 2020*) ten last van de Belgische Staat.

Kosten eerste aanleg:

Dagv. 1 ^e bekl.:	€ 26,26
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 26,47
Dagv. 3 ^e bekl.:	€ 25,69
Dagv. curator 3e bekl.:	€ 25,69
	<hr/>
	€ 104,11
+ 10 %:	€ 10,41
	<hr/>
Totaal:	€ 114,52

Kosten beroep:

Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 26,67
	<hr/>
	€ 67,67
+ 10 % :	€ 6,77
	<hr/>
Totaal :	€ 74,44

Kosten beroep t.l.v.Staat:

Afschrift vonnis:	€ 45,00
-------------------	----------------

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren, _____ en _____ en in openbare rechtszitting van **23 april 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

